

Karel Prášek autorsky vystavuje v Galerii Slováckého muzea

V Galerii Slováckého muzea se poprvé autorsky představuje pražský malíř Karel Prášek. Autor, jehož dílo si vydobylo pozornost svým autentickým výrazem a poselstvím v zahraniční i na české výtvarné scéně. V Uherském Hradišti se nesetkáváme s jeho prací poprvé – v roce 2017 byl zastoupen na výstavě Memento Tiziani, která vzdávala hold Tizianově dílu Apollo a Marsyas. Vernisáží ve čtvrtek 23. března v 17 hodin se pootevrou dveře do ateliéru velmi pracovitého umělce. Pod pokličku tvorby rozvíjející a překračující domácí tradice malířství bude možné nahlédnout do neděle 11. června 2023.

Karel Prášek se narodil v Ohrobcu nedaleko Prahy 20. května 1950. V polovině šedesátých let 20. století začal studovat na prestižní École Nationale Supérieure des Beaux-Arts v Paříži (1966–1970), kam byl přijat jako šestnáctiletý na základě osobního doporučení malíře Jeana Rustina, francouzského malíře a významného figuralisty. V novém prostředí navázal tvůrčí kontakty a byl přizván do ateliéru Gustava Singiera, kde v roce 1968 participoval na výstavě nazvané Douze Peintres (Dvanáct umělců). Po úspěšném ukončení studií uměleckým cyklem nazvaném Písaři, který byl inspirován žurnalistickou kariérou jeho otce, následoval o to větší kulturní šok po návratu do vlasti. Normalizovaná sedmdesátá léta znamenala pro Karla Práška osobní izolaci, během níž se živil jako skladník v Odbytovém sdružení papírenského průmyslu, zároveň však nezanevřel na uměleckou činnost a intenzivně tvořil v prostředí domova. Tvorba z této doby je poznamenána nostalgií po Paříži. Kontakty s Francií ovšem nikdy nepřerušil a prostřednictvím Francouzského kulturního institutu v Praze dále rozvíjel jak přátelské, tak i pracovní umělecké vztahy. Sám říká: „V životě jsem měl jedno velké štěstí. A to, že jsem svou výtvarnou pubertu prožíval v místě, kterému se říká kolébka malířství, v Paříži, kde mě nechali poznávat, porovnávat, vybírat si a zkoušet po svém. Vstřebával jsem vše, co se kolem mne dělo. Na Beaux-Arts mě korigovali, ale necítil jsem to jako negativum. Ba naopak. Nemohu zapomenout na pět osob, jež mi daly nejvíc. Rustin, Bocian, Tondue, Singier a Helion. Každý po svém, ze svých zkušeností.“

Karel Prášek se vymyká běžnému hodnocení, které je v Čechách normou. Je políben Francií, kterou považuje za svůj druhý domov. Zde začal vystavovat a dosáhl uznání. Ačkoli ho neřadíme mezi figurální malíře, každý jeho cyklus či série vychází ze silných osobních zážitků a dojmů. Zásadní je pro něj svoboda při výběru témat bez vnějšího tlaku. Jednotlivé cykly se navíc vzájemně prolínají a prostupují, čímž samovolně vznikají nové podněty a impulzy k tvorbě. Mezi nejvýznamnější cykly patří Města, Židovské hřbitovy, Tratě (miluje a sbírá vláčky) či z jiného spektra Leporela, jejichž vznik byl vyústěním a osobní umělcovou zkušeností s výchovou čtyř dětí. Řada prací je inspirována krajinou, kterou vnímá široce rozprostřenými smysly, s pohledem přikloněným k zemi. Prochází důvěrně známými místy, pozoruje změny atmosféry, světla, barvy. Jednou z neodmyslitelných vrstev jeho obrazů je průmětna vzpomínek, pocitů či konkrétních zážitků, jež v něm (znovu) nalezené místo vyvolává.

Jeho plátna hýří barvami, dost často převažují modré valéry. Pracuje většinou akrylovými barvami Liquitex Acrylique, se kterými se poprvé seznámil v době svých pařížských studií. Tento svůj pracovní materiál, který je vyroben ze směsi pigmentů a syntetické pryskyřice, si nechával již od poloviny sedmdesátých let zasílat z Francie od Jeana Hélióna. Dnes střídavě žije a maluje v Praze a v Božejově v jižních Čechách a občas si zajede i do Francie. Vystavuje jak samostatně, v tuzemsku i v zahraničí, tak také společně s Jednotou umělců výtvarných, jejíž je starostou (předsedou) od roku 2018.

Bližší informace:

PhDr. Milada Frolcová, historička umění

mobil: +420 774 124 015

e-mail: milada.frolcova@slovackemuzeum.cz

www.slovackemuzeum.cz, www.facebook.com/slovackemuzeum